

**A Kúria
mint felülvizsgálati bíróság
ítélete**

Az ügy száma: Kfv.I.37.861/2025/8.

A tanács tagjai: dr. Tóth Kincső a tanács elnöke
dr. Figula Ildikó előadó bíró
dr. Banu Zsoltné dr. Szabó Judit bíró
dr. Heinemann Csilla bíró
dr. Kalas Tibor bíró

A felperes: felperes
(cím1)

A felperes képviselője: dr. Bócsi Ügyvédi Iroda
eljáró ügyvéd: dr. Bócsi Szabolcs
(cím2)

Az alperes: Komárom-Esztergom Vármegyei
Kormányhivatal
(2800 Tatabánya, Bárdos L. u. 2.)

Az alperes képviselője: dr. Nagy Enikő Györgyi kamarai jogtanácsos

A jogvita tárgya: végrehajtási költség tárgyában hozott
közigazgatási határozat jogszerűsége vizsgálata

A felülvizsgálati kérelmet benyújtó fél: az alperes

A felülvizgálni kért jogerős határozat: Győri Törvényszék 103.K.700.227/2025/17.
sorszámú ítélete

Rendelkező rész

A Kúria a Győri Törvényszék 103.K.700.227/2025/17. számú ítéletét hatályában fenntartja.

Kötelezi az alperest, hogy fizessen meg 15 napon belül a felperesnek 315.000 (háromszáztizenötezer) forint felülvizsgálati perköltséget.

A feljegyzett 70.000 (hetvenezer) forint felülvizsgálati eljárási illeték az állam terhén marad.

Az ítélettel szemben további felülvizsgálatnak nincs helye.

Indokolás

A felülvizsgálat alapjául szolgáló tényállás

[1] Az Á. külterületi helyrajzi szám1 hrsz. alatt nyilvántartott, „kivett kavicsbánya” megjelölésű ingatlanak a felperes 2011 óta tulajdonosa. Az alpereshez, mint hulladékgazdálkodási hatósághoz, 2022. április 10-én bejelentés érkezett, mely szerint az érintett ingatlanon elektromos, elektronikai, gumiabroncs és vegyes hulladékot helyeztek el ismeretlen személyek. A bejelentés alapján az alperes 2022. február 23-án helyszíni szemlét tartott, és az ott észlelt nagy mennyiségű elhagyott hulladék láttán hulladékgazdálkodási hatósági eljárás lefolytatásáról döntött.

[2] Az alperes előtti – jelen ügy előzményét képező – eljárásban a felperes akként nyilatkozott, hogy az illegálisan lerakott hulladékot nem ő hagyta el, és az elkövető személyéről nincs tudomása. Az alperes az ingatlanon illegálisan elhagyott hulladék mennyiségét 20 m³-ben becsülte meg, majd KE/046/03225-3/2022. számú határozatában a felperest kötelezte a hulladék felszámolására. A határozattal szemben jogorvoslati kérelem nem érkezett.

[3] Miután az alperes helyszíni szemle eredményeként megállapította, hogy a felperes nem tett eleget hulladék-elszállítási kötelezettségének, ezért KE/046/04112/-2/2022. számú végzésben meghatározott cselekmény végrehajtását rendelte el, továbbá a felperest önkéntes teljesítésre hívta fel 60 napos határidővel. Miután a 2022. szeptember 15-én megtartott helyszíni szemle eredményeként az alperes megállapította, hogy a hulladék elszállítására továbbra sem került sor, ezért KE/046/04112-7/2022. számú végzésben újabb határidő tűzésével kötelezte a felperest a hulladék felszámolására, valamint e határidő eredménytelen eltelte esetére kötelezte 50.000 forint eljárási bírság megfizetésére.

[4] Az alperes döntésével szemben jogorvoslati kérelem előterjesztésére nem került sor. A felperes sem a hulladék felszámolási, sem a bírságfizetési kötelezettségének eleget nem tett.

[5] Ezek után az alperes 2024. november 12-én kelt KE/046/06088-1/2024. számú végzésben elrendelte – a Kft. közreműködésével – a meghatározott cselekmény foganatosítását, a felperest pedig kötelezte a végrehajtás foganatosításának tűrésére.

[6] Az ingatlanon található hulladék elszállításáról a Kft. teljesítési igazolást csatolt 22/04. munkaszám alatt, amelyben az összes hulladék elszállításához kapcsolódóan 46.302.930 forint költséget számított fel. A teljesítési igazolás részletezte az elszállított hulladék összetételét és mennyiségét. E szerint:

- 17 09 04 hulladék azonosító kód (a továbbiakban: HAK kód) alatt – kevert építési, bontási hulladékként 180.200 kg-ot jelölt, melynek nettó egységára 75 forint/kg – erre eső költség 13.515.000 forint + áfa.

- 17 01 07 HAK kód alatt beton, téglá, cserép és kerámia frakció vagy azok keveréke hulladékként 76.260 kg-ot tüntetett fel, melynek nettó egységáraként 100 forint/kg-ot jelölt – az elszállított hulladékra eső költség 7.626.000 forint + áfa összeg.
- 17 01 01 HAK kód alatti beton elszállításaként 153.180 kg-ot tüntetett fel, melynek egységára 100 forint/kg, ehhez kapcsolódó költséget 15.318.000 forint + ára összegben jelölte.
- 17 01 01 HAK kód – kevert összegen felüli hulladék – beton megnevezéssel 41.760 kg-ot tüntetett fel, 0 forint egységárral – megjegyezve, hogy ez az összeg már a keretmegállapodás szerinti keretösszegen felüli volt.

A szállítást végző cég így összesen, áfával együtt, 46.302.930 forint költséget számított fel.

[7] A teljesítési igazolás ismeretében az alperes 2025. január 8-én kelt KE/046/00126-1/2025. iktatószámú határozatában a felperest 46.302.930 forint összegű végrehajtási költség megfizetésére kötelezte. A határozat IV. pontja tájékoztatta a felperest arról, hogy a pénzfizetési kötelezettség elmulasztása esetén a hulladékgazdálkodási hatóság a Magyar Állam javára a követelés és kamatai összeg erejéig jelzálogjoggal terheli meg az A. külterületi helyrajzi szám 1 hrsz. alatti ingatlant.

[8] Az alperes a döntését a hulladékról szóló 2012. évi CLXXXV. törvény (a továbbiakban: Ht.) 61. § (1) - (4c) bekezdésére, 61. § (24) - (24e) bekezdésére alapozta, utalva arra, hogy az ingatlanon más által az ingatlan tulajdonos hozzájárulása nélkül, ellenőrizetlen körülmények között elhelyezett vagy elhagyott hulladék elszállításának és kezelésének kötelezettsége a hulladék tulajdonosát vagy korábbi birtokosát terheli. Hangsúlyozta, hogy az elhagyott hulladék felszámolásával összefüggésben felmerülő költségek a Ht. 61. § (2) vagy (3) bekezdés szerint kötelezettet, jelen esetben a felperest terhelik.

[9] Az indokolás utalt az eljárási költségekről és iratbetekintéssel összefüggő költségterítésről, a költségek megfizetéséről, valamint a költségmentességről szóló 469/2017. (XII.28.) Kormányrendelet 1. § (1) bekezdés 11. pontjára, amely szerint a közigazgatási hatósági eljárásban eljárási költség a végrehajtási költség. Az indokolás szerint a végrehajtási eljárás során az Ákr. eltérő rendelkezései hiányában a Vhr. rendelkezéseit kellett alkalmaznia, a Vht. 34. § (1) bekezdése pedig akként rendelkezik, hogy a végrehajtás során felmerülő költséget a végrehajtást kérő előlegezi, és az adós viseli.

Kereseti kérelem és védírat

[10] Az alperes határozatával szemben a felperes élt keresettel, amelyben elsődlegesen a határozat megsemmisítését, másodlagosan annak hatályon kívül helyezését és az alperes új eljárás lefolytatására kötelezését kérte.

[11] A kereseti kérelem jogsérelemként állította, hogy az alperes az előzményi hatósági eljárás során minden egyes döntésében mindösszesen 20 m³ mennyiségű, főként háztartási hulladék, gumibroncs, építési, bontási hulladék elszállításának kötelezettségéről adott számot. Ebből következően a felperesnek kizárólag ezzel a hulladékmennyiséggel kellett számolnia, és az alperesi eljárásnak is kizárólag ez a hulladék képezhette tárgyát.

A kereset kitért arra is, hogy a felperes egy Szlovákiában bejegyzett cég, amely Magyarországon gazdasági tevékenységet nem folytat, nem rendelkezik a hulladék

elszállításához szükséges kapcsolatokkal, így nem volt lehetősége intézkedni az egyébként mások által a helyszínen jogellenesen lerakott hulladék elszállítása iránt.

[12] A kereset hangsúlyozta, hogy a KE/046/06088-1/2024. számú, a hulladék elszállításának, mint meghatározott cselekménynek a végrehajtását elrendelő végzés – amelyben az alperes a Kft.-t bízta meg – is csupán 20 m³ hulladék elszállításáról rendelkezett.

A kereset érvelése szerint, amennyiben elfogadható lenne, hogy az elszállított hulladék mennyisége 451.400 kg volt, és figyelembe véve, hogy a végrehajtást elrendelő határozat is 20 m³-ben jelölte meg az elszállított hulladék mennyiségét, ez alapján az elszállított anyag sűrűsége 22.570 kg/m³ lenne, amely a fizika jelenlegi ismeretei szerint a világon legnagyobb sűrűségű anyagként nyilvántartott ozmium sűrűségének feleltethető meg. Mindebből következően a felperes érvelése szerint az alperes határozatában szereplő súlyadatok egészen bizonyosan valótlanok és tévesek, az előírt kötelezés nem lehet jogszerű.

[13] A kereset állította, hogy a hulladék még mindig az ingatlan területén található, annak elszállítására nem került sor, mely tényállítás bizonyítására F/9. számú mellékletként csatolt egy 2025. február 7-én kiállított közjegyzői ténytanúsítványt, amelynek melléklete volt a helyszínen készített néhány fényképfelvétel is.

[14] A kereset szerint az alperes megsértette az Ákr. 62. §-ban rögzített tényállás-tisztázási kötelezettségét. A 451.400 kg-os mértékű hulladéokra vonatkozóan az alperes semmilyen hatósági eljárást nem folytatott le. Amennyiben mégis, akkor a felperes ebben az eljárásban nem vett részt, arról őt nem tájékoztatták, így ügyféli jogait sem gyakorolhatta, mellyel az Ákr. 10. §-a sérült.

[15] Az alperes védiratában a kereset elutasítását kérte, álláspontja szerint a megelőző eljárásban a per tárgya szerint irányadó anyagi és eljárásjogi jogszabályok betartásával járt el.

[16] Érvelése szerint a hulladékgazdálkodási eljárások során nincs olyan jogszabályhely, amely a becsléshez kapcsolódóan szakértői bizonyítást írna elő, ugyanis a Ht. 86. § (16) bekezdése szerint a hulladék mennyiségének a meghatározása történhet műszaki becsléssel is. A hulladék becslése és az elszállított hulladék mennyisége közötti nagy különbséget álláspontja szerint az okozta, hogy a helyszíni szemlén szabad szemmel nem volt látható a környezetbe teljesen beépülő építési, bontási hulladék valós mennyisége, a terepviszonyok, a bokrok, fák és dombok miatt. A hulladék kitermelése során derült fény a hulladék valós mennyiségére és arra, hogy a képződött domb, valójában építési, bontási hulladékból tevődik össze, amely a beavatkozás előtti állapot alapján nem volt látható.

[17] Az alperes érvelése szerint a megbízott cég a hulladék elszállítását az erre a célra szánt keretösszeg erejéig szállította el, és mivel a keretösszeg nem fedezte az ingatlanon illegálisan elhagyott összes hulladék mennyiségét, ezért a területről a hulladék nagy részének elszállítása valósult csak meg, így fordulhatott elő, hogy a fényképfelvételek szerint az elszállításra kötelezett hulladékból több darab is a területen maradt.

Az elsőfokú bíróság döntése

[18] A Győri Törvényszék a felperes keresetét alaposnak találta, ezért az alperes határozatát a közigazgatási perrendtartásról szóló 2017. évi I. törvény (a továbbiakban: Kp.) 89. § (1) bekezdés a) pontja alapján megsemmisítette, és az alperest a Kp. 86. § (4) bekezdése alapján új eljárásra kötelezte.

[19] Az ítélet indokolása szerint a jogellenesen elhelyezett hulladékért való felelősség szabályait a Ht. 61. § írja körül, az elhagyott hulladék felszámolására irányuló kötelezettség végrehajtásának jogalapja a Ht. 61. § (4) bekezdése alapján a hatóság döntése.

[20] Az indokolás ismertette a Ht. 86. § (16) bekezdését is, mely szerint a hulladék mennyiségének meghatározása műszaki kérdés, amely különösen méréssel, számítással vagy műszaki becsléssel történhet. Az adott esetben műszaki becsléssel történt a hulladék meghatározása, mely műszaki becslés az eljárás teljes tartama alatt 20 m³ nagyságrendűre becsülte a hulladék mennyiségét. Az indokolás szerint bár a becslés jellegénél fogva nem alkalmas a hulladék mennyiségének pontos meghatározására, ugyanakkor a hulladék felszámolására kötelezett felperes tisztességes eljáráshoz fűződő jogának biztosítása érdekében fontos, hogy ne térjen el jelentősen a hulladék kitermelését követően meghatározott mennyiségtől. Hangsúlyozta, hogy hibás az a becslés, amely a jogszabálysértően elhelyezett hulladék mennyiségét úgy közelíti meg, hogy a későbbi kitermelésnél a valós módon elszállított teljes mennyiség a becsült térfogatnak a sokszorososa.

[21] Az bíróság rámutatott arra, hogy az Ákr. 81. § (1) bekezdéséből következő indokolási kötelezettség része, hogy a rendelkező rész és az indokolás összefüggjön. Ehhez képest az indokolásból az tűnt ki, hogy a kötelezés alapja a 20 m³ hulladék. Az Ákr. 123. §-a alapján pedig a végrehajtás alapja a hatóság döntése, tehát csak a döntésben foglaltakat hajthatja végre, azon túl nem terjeszkedhet, ugyanakkor a végrehajtás alapját a 20m³ hulladék képezte.

[22] Az ítélet indokolása szerint az alperes jogsértő módon elmulasztotta tényállás-tisztázási kötelezettségét, mert nem vizsgálta a becsült és a valósan elszállított hulladék mennyisége közötti nagyságrendi eltérés okát. A tényállás tisztázására vonatkozó kötelezettség ugyanis az ítélet szerint nem csak a hulladék mennyiségének becsléséhez vezető eljárásban jelentkezik, de a meghatározott cselekmény végrehajtására vonatkozó eljárásban is. Az ítélet szerint az alperes döntése azért jogszerűtlen, mert végrehajtás keretében sem a terület szállítónak történő átadásakor, sem a terület visszavételekor nem vizsgálta a hulladék valós mennyiségét, tehát a végrehajtási költség jogalapját kizárólag a szállító számláin feltüntetett, elszállított hulladék mennyisége képezte. A hulladék elszállítására kötelezés iránti eljárás hiányában azonban a feltárt további hulladék mennyiség végrehajtási költségét a felperesre jogszerűen terhelni nem lehetett. (Indokolás [50])

[23] Az ítélet indokolása kitért arra is, hogy a bizonyítékok mérlegelése során a bíróság figyelembe vette, hogy a Komárom-Esztergom Vármegyei Rendőr-főkapitányság Bűnügyi Igazgatósága nyomozást rendelt el az érintett hulladék elszállításával összefüggésben esetlegesen megvalósult hivatali visszaélés büntetnének gyanúja miatt. Figyelembe vette továbbá a felperes által csatolt fényképfelvételeket, amellyel a felperes azt kívánta igazolni, hogy a hulladék a szállítást követően is az ingatlanon maradt.

[24] A megismételt eljárásra azt az iránymutatást adta az alperesnek, hogy vizsgálni köteles, hogy a dokumentált hulladék tényleges elszállítása megtörtént-e, és a felperest első lépésben a ténylegesen elszállított hulladék elszállításának és kezelésének költségeivel kapcsolatban jogosult megtérítésre kötelezni. Az iránymutatás kitért arra is, hogy amennyiben a teljesítés- igazoláson megjelölt hulladék tényleges elszállítása körében kételye merül fel a hatóságnak és a kérdés megválaszolásához a nyomóhatóság eljárásának befejezése szükséges, köteles az Ákr. alapján eljárását a büntető eljárás jogerős befejezéséig felfüggeszteni.

Az iránymutatás szerint amennyiben a vizsgálat eredménye azt mutatja, hogy a területen 20m³ feletti volt a hulladék mennyisége, vizsgálnia kell, hogy az elszállított hulladék felszámolásáért a felperest terheli-e felelősség, mellyel összefüggésben újabb, hulladék elszállítására történő kötelezés iránti eljárást kell lefolytatnia.

A felülvizsgálati kérelem és felülvizsgálati ellenkérelem

[25] A jogerős ítélettel szemben az alperes élt felülvizsgálati kérelemmel, amelyben az ítélet hatályon kívül helyezését, és a törvényszék új eljárás lefolytatására és új határozat hozatalára utasítását kérte.

[26] A felülvizsgálati kérelem befogadását a Kp. 118. § (1) bekezdés a) pont aa), ab) és b) pontjára alapozottan kérte, hangsúlyozva, hogy jogellenesen elhagyott hulladékért való felelősség körében a hulladék tulajdonosát terhelő felszámolási kötelezettség a hulladék teljes terjedelmére ki kell terjedjen és a felperes a felmerült költségek viselésére is köteles. Állította, hogy a Győri Törvényszék ítélete jogkérdésben eltért a Kúria Kfv.37.728/2023/8. számú ítéletétől.

[27] Az alperes érvelése szerint jogsértő módon került megállapításra az ítéletben az Ákr. 62. § szerinti tényállás-tisztázási kötelezettség megsértése, ugyanis egyrészt az alapeljárásban a Ht. 61. §-a szerinti illegálisan elhagyott hulladék birtokosának, tulajdonosának fellelhetősége iránti felhívást bocsátott ki a felperes felé, továbbá helyszíni szemlét tartott, a Ht. 86. § (16) bekezdése szerint járt el, amikor műszaki becslés eszközét alkalmazva határozta meg a hulladék körülbelüli mennyiségét.

[28] Álláspontja szerint az ítélet indokolásának [42] bekezdése tévesen rögzítette, hogy az eljárás teljes folyamata alatt 20 m³ nagyságrendűre lett becsülve a hulladék mennyisége, ugyanis az alperes egy alkalommal az alapeljárásban alkalmazta a műszaki becslést, és a hulladék eltávolítására kötelező határozata rendelkező részében is arra kötelezte a Ht. 61. § (1) és (4) bekezdésének megfelelően a felperest, hogy „ingatlanon elhagyott hulladék felszámolásáról” gondoskodjon.

[29] Érvelése szerint nincs olyan jogszabályi rendelkezés, amely alapján a végrehajtási eljárásban vizsgálni kellene a hulladék mennyiségét. Kiemelte, hogy a felperes az elhagyott hulladék műszaki becsléssel meghatározott mennyiségét megállapító alapeljárásban hozott döntés ellen jogorvoslattal nem élt. Hangsúlyozta, hogy a végrehajtási szakban foganatosított helyszíni szemlék során sem merült fel olyan körülmény – erre vonatkozó felperesi nyilatkozat hiányában –, amely alapján az alperesnek felül kellett volna vizsgálnia az ingatlanon elhagyott hulladék mennyiségét. Érvelése szerint sem a Ht., sem annak indokolása nem ismeri a becsült mennyiségű hulladék elszállításának kötelezettségét, ugyanis az minden esetben az elhagyott hulladék teljes mennyiségére értendő. Hangsúlyozta, hogy a közigazgatási eljárás során az alperes következetesen az elhagyott hulladék felszámolására vezetett végrehajtási eljárást, amely nem értelmezhető olyan szűkítő módon, hogy a felperes csupán a becsült mennyiségű elhagyott hulladék eltávolítására lett volna köteles. Hangsúlyozta, hogy az ingatlanon található elhagyott hulladék teljeskörű felszámolásának kötelezettségéről a felperes a közigazgatási eljárás teljes tartama alatt tudomással bírt.

[30] A felülvizsgálati kérelem szerint az ingatlan átadásakor és annak részbeni – a meghatározott keretösszeg erejéig történő, keretmegállapodás alapján alperes által igénybe vett vállalkozó általi – mentesítéséről szóló jegyzőkönyvek teljes bizonyító erejű magánokiratként igazolják, hogy az ingatlan területének egy része az elhagyott hulladéktól megtisztításra került.

[31] Tévesnek állította a felülvizsgálni kért ítélet indokolása [49] bekezdésében szereplő megállapítást, hogy a tényállás tisztázására vonatkozó kötelezettség a meghatározott cselekmény végrehajtására vonatkozó eljárásban is terhelte. Az alperesnek ugyanis nem

feladata a hulladék mennyiségére vonatkozó tényállás tisztázása a végrehajtási szakban, életszerűtlen elvárni az alperestől, hogy bizonyítási eljárást folytasson le, amikor a végrehajtás foganatosításában alperes nevében közreműködő vállalkozó a számára átadott ingatlanon végzi a hulladékmentesítést. Álláspontja szerint ebben az eljárási szakban a releváns ténynek azt kell tekinteni, hogy a felperes eleget tett-e előírt kötelezettségének, amely tényt az alperes tisztázta. Utalt a Kúria Kfv.37.114/2022/8. számú határozata indokolására ([39]), mely szerint a határozat végrehajtása során kizárólag azt kell vizsgálni, hogy a kötelezett a hatóság végleges döntésében foglalt kötelezettségnek eleget tett-e.

A tényállás-tisztázási kötelezettség téves előírásával összefüggésben hivatkozott az Ákr. 133. § (2) bekezdésére is, amely szerint a döntés végrehajthatóságától számított 5 napon belül kell elrendelni a végrehajtást, mely rövid határidő nem teszi lehetővé a tényállás-tisztázási kötelezettség ítéletben rögzített teljesítését. Hangsúlyozta, hogy egyebekben a felperes több, mint két éven át teljesen passzívnak mutatkozott. Az alperes szerint nem elvárható, hogy a végrehajtási eljárás keretében a hatóság vagy a nevében közreműködő szervezet a hulladékot szétválogassa, tényleges mennyiségét fajtánként megállapítsa, majd az ügyfelet ismét felhívja az önkéntes teljesítésre, ugyanis már végrehajtási szakban van az eljárás.

[32] A felperes felülvizsgálati ellenkérelmében a jogerős ítélet hatályában való fenntartására tett indítványt. A felperes szerint a Győri Törvényszék a tényállást helyesen állapította meg, a megállapított tényállásból jogszabályoknak megfelelő következtetést vont le, a jogerős ítélet nem jogszabálysértő. A felperes szerint az alperes felülvizsgálati érvelései tévesek, és nem szolgáltathatnak alapot az ítélet hatályon kívül helyezésére.

[33] Hangsúlyozta, hogy a Győri Törvényszék az ítéletét nem a becslés pusztá tényére alapította, hanem arra, hogy olyan nagyságrendbeli tévedés történt, amely egyrészt összeegyeztethetetlen az alperesi hatóság valamennyi korábbi nyilatkozatával és tájékoztatásával, másrészt pedig végső soron elzárta a felperest az eljárásban ügyféli jogai megfelelő gyakorlásától, és megsértette a felperes tisztességes eljáráshoz való jogát.

[34] A felperes szerint az alperes alaptalanul érvelt amellelt, hogy a határozatai rendelkező részében a jogellenesen elhelyezett hulladék-elszállítási kötelezettség került megjelölésre, ugyanis mindegyik határozat indokolása azt tartalmazta, hogy az alperes 20 m³ hulladékot tárt fel a felperes ingatlanán. Tekintve, hogy az Ákr. 81. § (1) bekezdéséből követően a határozat rendelkező és indokolási részének összhangban kell lennie, az alperesi érvelés nem elfogadható. Hangsúlyozta, hogy amellelt, hogy még a végrehajtási eljárásban hozott határozatok indokolása is tartalmazza azt a körülményt, hogy a hatóság 20 m³ mennyiségű hulladékot tárt fel, ezt a mennyiséget támasztja alá mind az alperes által készített, mind a felperes részéről megküldött néhány fényképfelvétel is, amelyeken láthatóan csekély mennyiségű felszíni hulladék található.

[35] A felperes szerint az alperes alaptalanul állította felülvizsgálati kérelmében, hogy a végrehajtási eljárásban nem volt köteles a hulladék mennyiséget vizsgálni. Amennyiben ugyanis az alperes az eljárása során bármikor észlelte, hogy a helyszínen nem 20 m³-nyire becsült hulladék található, hanem egy hulladék-hegy, akkor kötelessége lett volna új eljárást lefolytatni vagy legalább a felperest tájékoztatni és nyilatkoztatni, az elsőfokú eljárást kiegészíteni. Ennek elmulasztásával pedig az alperes elzárta a felperest ügyféli jogai gyakorlásától. A felperes szerint nem elfogadható az az álláspont, hogy a felperes végrehajtási szakban már nem vitathatja az elszállított hulladék mennyiségét, csak korábbi eljárásban. A felperes érvelése szerint mivel a végrehajtási költségről szóló határozat indokolásában látta először az elszállított hulladék mennyiségét, nem is volt abban a helyzetben, hogy a hulladék mennyiségét vitassa.

[36] A felperes visszautasította azt a felülvizsgálati kérelemben megjelenő állítást, hogy az eljárás során passzívitást mutatott.

[37] A felperes szerint a felülvizsgálati kérelemben hivatkozott Kfv.37.728/2023/8. számú határozat – ügyazonosság hiányában – nem vehető figyelembe. A felperes szerint a hivatkozott ügyben az ügyfél végrehajtási szakban előzetesen tájékoztatást kapott a valós hulladék nagyságrendjéről, és annak ismeretében tanúsított negligens magatartást annak elszállításával összefüggésben.

[38] A felperes kitért arra is – utalva arra, hogy az alperes felülvizsgálati kérelmében arra hivatkozott, hogy az elszállítás ténye és mértéke közokirattal bizonyított –, hogy 2025. augusztus 27-én közigazgatási perben előterjesztett részletes beadványában levezette, hogy a hulladék elszállítását igazoló, az alperes rendelkezésére álló okiratok kétséget kizáróan valótlan tartalmúak, melyekkel összefüggésben büntető feljelentést is tett, mely büntető eljárás jelenleg is folyamatban van.

A Kúria döntése és jogi indokai

[39] A Kúria a felülvizsgálati kérelmet a Kp. 118. § (2) bekezdése alkalmazásával befogadta, alapvetően a Kp. 118. § (1) bekezdés b) pontjában szereplő okból, annak vizsgálata céljából, hogy az alperes részéről felülvizsgálni kért ítélet eltért-e a Kúria Kfv.III.37.728/2023/8. számú ítéletben megjelenő jogértelmezéstől, valamint a Kp. 118. § (1) bekezdés a) pont ab) alpontja szerinti okból, annak vizsgálata érdekében, hogy az illegálisan elhelyezett hulladék felszámolására kötelező határozatot követő végrehajtási eljárásban, az elszállítással felmerült költség megfizetésére kötelező határozattal szembeni bírósági jogorvoslat során a költség megfizetésére kötelezett jogorvoslati joga milyen keretek között gyakorolható.

[40] A Kúria a felülvizsgálati eljárás során a Kp. 115. § (2) bekezdése folytán alkalmazandó, Kp. 108. § (1) bekezdése szerint a felülvizsgálati kérelem és felülvizsgálati ellenkérelem keretei között eljárva megállapította, hogy az elsőfokú bíróság a pontosan és törvényesen megállapított tényállásból az ügy érdemében helytálló jogi következtetést vont le, döntése ügyazonosság hiányában a Kúria felülvizsgálati kérelemben hivatkozott döntésétől nem tért el.

[41] A Kúria elsőként azt vizsgálta – a Jpe.I.60.002/2021/7. számú jogegységi határozatban az ügyazonosság kérdésére kimunkált szempontrendszerre figyelemmel –, hogy fennáll-e a Kfv.III.37.728/2023/8. számú ítélet vonatkozásában az ügyazonosság. E vizsgálat eredményeként megállapította, hogy a jogvita szempontjából releváns tények körében az ügyazonosság nem állapítható meg az alábbiak miatt.

[42] Egyrészt a precedensként hivatkozott ügghöz kapcsolódó alaphatározat, amely a hulladék felszámolására kötelezte az ingatlan kezelőjét, hulladék azonosító kód szerint, azaz hulladéktípus szerint a határozat rendelkező részében rögzítette, hogy milyen hulladék felszámolásáról kell gondoskodni. Ezzel szemben a Győri Törvényszék ítéletéhez kapcsolódó tényállás szerint az alaphatározat rendelkező része a hulladék típusát nem jelölte.

További, a tényállás szempontjából jelentős különbség, hogy a precedensként hivatkozott ügyben a hulladék elszállításának költsége megfizetésére kötelezett fél a végrehajtási szakban tudomást szerzett arról, hogy az elszállított hulladék mennyisége jelentősen meghaladja az alaphatározatban szereplő becsléssel megállapított hulladék mennyiségét. A Győri Törvényszék ítéletéhez kapcsolódó tényállás szerint ugyanakkor a felperes csak a költség megfizetésére kötelező határozatból értesült az elszállított hulladék pontos mennyiségéről,

ugyanakkor mind a hatósági ellenőrzési, mind a kötelezési, mind a végrehajtási eljárás kezdeti szakaszában úgy tudta, hogy az illegális hulladék mennyisége kb. 20m³.

További jelentős tényállásbeli különbség, hogy addig amíg a precedensként hivatkozott ügyben a becsült és a ténylegesen elszállított hulladék mennyisége közötti eltérés „csak” tízszeres volt, addig a Győri Törvényszék által hozott ítélethez kapcsolódó tényállás szerint a becsült és a szállítójegyek szerint elszállított hulladék közötti különbség ennek többszöröse (akár 450-1000m³).

További tényállásbeli különbség, hogy a precedensként hivatkozott ügyben a hatóság a végrehajtás módjáról való rendelkezést követően, tehát már a végrehajtási szakaszban három alkalommal tartott helyszíni szemlét, amelynek során jegyzőkönyv felvételére került sor, és ebben a hulladék nagysága (annak változása) is rögzítésre került, addig a Győri Törvényszék által hozott ítélethez kapcsolódó tényállásban bár a megelőző eljárás iratai között fellelhető az alperes és a szállítást végző cég közötti területátadási jegyzőkönyv, (KE/046/06088-2/2024. szám alatt), ebben azonban 20 m³ hulladék került feltüntetésre.

Ez utóbbi tényállási elemhez kapcsolódik, hogy addig amíg a precedensként hivatkozott ügyben a Kp. 78. § (4) bekezdésének kérdése a hulladék mennyiségének vitatásával összefüggésben felmerült, addig a Győri Törvényszék előtti közigazgatási perben nem merülhetett fel a Kp. 78. § (4) bekezdésének az alkalmazása már csak azért sem, mert a felperes elsőként az alperesi, felülvizsgálat tárgyát képező, költség megfizetésére kötelező határozatból értesült az elszállított hulladék mennyiségének jelentős eltéréséről.

[43] A Kúria ugyanakkor a precedensként hivatkozott ügygel összefüggésben egyetért a döntés elvi tartalmával, mely szerint a végrehajtási eljárás során nem vitatható a kötelezett személye továbbá, hogy a végrehajtási eljárás lényege az alapeljárásban hozott döntés szerinti kötelezettet (ügyletet) terhelő kötelezettség kikényszerítése.

[44] A Kúria ezzel összefüggésben rámutat arra, hogy jelen felülvizsgálati eljárásban vizsgált ügyben – az alperes érvelésével ellentétben – nem merült fel az alaphatározatban felperest terhelő kötelezettség (a területén illegálisan elhelyezett hulladékot el kell szállítani) vitatása. A Kúria szerint a végrehajtási eljárásban hozott, a meghatározott cselekmény végrehajtásával összefüggésben felmerült költségek megfizetésére kötelező határozattal szembeni jogorvoslat során a kötelezett vitathatja, hogy egyrészt valóban csak az illegálisan elhelyezett hulladék elszállítására került-e sor, másrészt ténylegesen mekkora mennyiségű és milyen összetételű hulladék szállítása történt meg, és hogy valóban az ingatlanáról történt-e annak a hulladéknak az elszállítása, amelyhez kapcsolódó költségek megfizetésére őt kötelezték. Ezek vitatása hiányában a végrehajtási költség megfizetésére kötelező határozattal szembeni jogorvoslat teljesen kiüresedne.

[45] Az Ákr. 131. § (1) bekezdése egyértelműen rendelkezik arról, hogy az Ákr. szabályait kell a végrehajtási eljárásban is alkalmazni. Az Ákr. alapvető rendelkezései körében a jogszerűség elve körében szabályozza a 2. § (2) bekezdés a) pontban az ügyféllel való együttműködést, a szakszerűség és a jóhiszeműség követelményét, a 4. §-ban szabályozza a hatékonyság elvét.

A Kúria álláspontja szerint az elsőfokú bíróság helyesen állapította meg azt, hogy a végrehajtási költség megfizetésére kötelező határozathoz kapcsolódó eljárás során – amely eljárásban az Ákr. 131. § (1) bekezdése szerint az Ákr. rendelkezéseit kell alkalmazni – az alperes a tisztességes ügyintézéshez való jog követelményét sértette meg a tényállás feltárási kötelezettség elmulasztásával, azzal, hogy a költség megállapítása alapjaként minden kontroll nélkül elfogadta a végrehajtás fogantatásában közreműködő vállalkozó részéről benyújtott teljesítési igazolást.

[46] A Kúria álláspontja szerint arra a felülvizsgálati kérelem helytállóan hivatkozott, hogy az alaphatározat (KE/046/03225-3/2022.) 2022. április 27-én a felperest az ingatlanon elhagyott hulladék felszámolására kötelezte, ugyanakkor arra az elsőfokú bíróság és a felperes is helytállóan mutatott rá, hogy egy határozat rendelkező részének és indokolásának összhangban kell állnia. (Kfv.35.425/2015/7.). Ez utóbbi elvi megállapításnak azért van jelentősége, mert a felperes, mint hulladék elszállításra kötelezett, az alperes hulladék felszámolására kötelező, majd ezzel összefüggően bírságoló, és a végrehajtás módját meghatározó határozatokból is arról értesült, hogy az alperes részéről 20 m³-re becsült hulladék felszámolásának a kötelezettsége terheli, melynek összetétele főként háztartási hulladék, gumiabroncs, építési-bontási törmelék. Emellett nincs adat arra nézve, hogy a végrehajtási költség megállapítása tárgyában folyó eljárásba az alperes felperest bármilyen módon bevonta volna.

[47] A Kúria álláspontja szerint az alperesben a végrehajtási eljárás során kételyt kellett volna ébresszen a teljesítési igazolás valóságtartalma, egyrészt azért, mert az általa becsült és a teljesítési igazolásban szereplő hulladék mennyisége között sokszoros (kirívóan nagy) eltérés volt, amely meghaladja egy hulladék mennyiség becslése során ésszerűen megengedhető hibahatárt, másrészt kételyt kellett volna ébresszen benne annak ténye is, hogy a becsléssel megállapított és a teljesítési igazolásban szereplő hulladék típusa is eltérő.

[48] A Kúria álláspontja szerint az is kételyt kellett volna, hogy ébresszen, hogy addig amíg a szállítás végző cég (Kft.) teljesítési igazolása szerint az elszállítás dátuma, teljesítése 2024. december 9. és 12.-e közötti, addig a megelőző eljárásban fellelhető ügynevezett „eseti megrendelés” 2024. december 4-ei dátumozású dokumentumán már feltüntetésre került az „egyösszegű bruttó ár” 46.409.643 forintról. Kételyes, hogy az elszállítás megtörténtét megelőzően miként szerepelhetett úgy egy eseti megrendelésben egyösszegű bruttó ár, amennyiben az elszállításra váró hulladék mennyisége semmilyen módon meghatározásra nem került.

[49] A Kúria a felülvizsgálati kérelemre tekintettel megjegyzi, hogy a Győri Törvényszék ítélete nem azt állapította meg, hogy a felperes csupán a becsült mennyiségű elhagyott hulladék eltávolításának költségét köteles viselni, hanem arról rendelkezett, hogy csak azt a költséget viselheti a felperes, amely ténylegesen az adott ingatlanról elszállított hulladékhöz kapcsolódik, és amely hulladék az ingatlanon illegálisan elhelyezett volt, és nem volt kapcsolódása az ingatlan felperes által állított, megelőző eljárásban egyáltalán nem vizsgált egykori – engedély nélküli szeméttelp – rendeltetésével.

[50] A Kúria kiemeli, hogy a felperes keresetlevele mellékleteként csatolt közjegyzői tanúsítvány azt igazolja, hogy az ahhoz kapcsolódó fotók a végrehajtást követően készültek, a keresetlevél mellékleteként a közjegyzői tanúsítvánnyal együtt csatolt fotók pedig azt bizonyítják, hogy a hulladék a keresetlevél benyújtását megelőzően még mindig megvolt, és ezek a fotók hasonló tartalmat mutatnak az alperes megelőző eljárásának iratanyagai között fellelhető, 2022. február 23-ai helyszíni ellenőrzés során készült fotókon szereplő hulladékkal.

[51] Az alperes felülvizsgálati kérelmében arra is alaptalanul hivatkozott, hogy a felperes nem vitathatta a közigazgatási perben az elszállított hulladék mennyiségét, figyelemmel arra, hogy a kötelezésre vonatkozó határozattal szemben jogorvoslattal nem élt. A Kúria ismételten hangsúlyozza, hogy az a körülmény, hogy a felperes a kötelezésre vonatkozó határozattal szemben nem élt jogorvoslattal, nem zárja ki, hogy a végrehajtási eljárásban az elszállítás költsége megtérítésére kötelező határozattal szembeni jogorvoslat során ne vitathatná – jelen jogvitában ismert tényállási elemek ismeretében –, hogy milyen összetételű szemét elszállításának költségét kívánják ráhárítani és azt is, hogy ténylegesen elszállításra került-e az ingatlanáról a hulladék.

[52] A Kúria a fentiek alapján megállapította, hogy a jogerős ítélet a Kúria közzétett határozatától jogkérdésben nem tért el, a felülvizsgálni kért ítélet a feltárt tényállás mellett az alkalmazandó jogszabályokat helyesen értelmezve, jogszabályoknak megfelelő döntést hozott, ezért a Kp. 121. § (2) bekezdése alkalmazásával az ítéletet hatályában fenntartotta.

A döntés elvi tartalma

[53] A végrehajtási eljárás lényege az alapeljárásban hozott döntés szerinti kötelezettet terhelő kötelezettség kikényszerítése. A végrehajtási költség megfizetésére kötelező határozattal szembeni jogorvoslat során, azaz végrehajtási eljárási szakban a marasztalás tárgyában hozott végleges határozat rendelkezései ismételt jogvita tárgyává nem tehetők, ugyanakkor a végrehajtási költség megfizetésére kötelező határozattal szembeni jogorvoslatban a kötelezett vitathatja, hogy a meghatározott cselekmény végrehajtása ténylegesen megtörtént-e az eredeti marasztalási határozatban foglaltaknak megfelelően.

Záró rész

[54] A felülvizsgálati kérelemről a Kúria a Kp. 115. § (2) bekezdése folytán alkalmazandó Kp. 107. § (1) bekezdése szerint tárgyaláson kívül döntött, mivel egyik fél sem kérte tárgyalás tartását.

[55] A felülvizsgálati eljárásban pervesztes alperes az illetékekről szóló 1990. évi XCIII. törvény 5. § (1) bekezdés c) pontja szerint személyes illetékmentes, így a feljegyzett felülvizsgálati eljárási illeték az állam terhén marad.

[56] A felülvizsgálati eljárásban pernyertes felperes által felszámított perköltség megfizetésére a Kúria a Kp. 35. § (1) bekezdése alapján alkalmazandó, a polgári perrendtartásról szóló 2016.évi CXXX. törvény 83. § (1) bekezdése alapján a pervesztes alperest kötelezte, melynek összegét a bírósági eljárásban megállapítható ügyvédi és kamarai jogtanácsosi költségről szóló 17/2024. (XII.9.) IM rendelet 2. § (1) bekezdése alapján, a felperes által felszámított összeggel azonos módon határozta meg. A Kúria az alperes felszámított költséggel szembeni kifogását nem tartotta megalapozottnak, ugyanis a 9 órában meghatározott munkavégzési időtartamot az elvégzett munkával arányosnak értékelte.

[57] A Kúria ítéletével szembeni további felülvizsgálat lehetőségét a Kp. 116. § d) pontja zárja ki.

Budapest, 2026. április 23.

dr. Tóth Kincső a tanács elnöke, dr. Figula Ildikó előadó bíró, dr. Banu Zsoltné dr. Szabó Judit bíró, dr. Heinemann Csilla bíró, dr. Kalas Tibor bíró